Επιστολή Μακρυγιάννη προς τον Βασιλέα (1834)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 18 Μαΐου, 2010

"Μήπως θα πρέπει να στρέψουμε τις όποιες διεκδικήσεις μας υπέρ των συνανθρώπων μας που έχουν περισσότερη ανάγκη από εμάς; Ας δούμε αυτό το πνεύμα στην συγκινητική επιστολή του Μακρυγιάννη".

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Επιστολή Μακρυγιάννη προς τον Βασιλέα (1834)

Βασιλεύ!

Ως ένας και εγώ αγωνιστής εις τα περασμένα δεινά της πατρίδος μου, εγνώρισα εις πολλά μέρη ανδρείους στρατιωτικούς και τιμίους πολίτας, οπού εθυσίαζον και την κατάστασίν τους και την ιδίαν ζωήν τους με μεγάλην ευχαρίστησιν δια να ιδούν μίαν ημέραν την πατρίδα τους ελευθέραν. Πολλοί από αυτούς εσκοτώθηκαν εις τον πόλεμον΄ άλλοι έμειναν αιχμάλωτοι και άλλοι επληγώθηκαν, και τώρα μετά την ελευθέρωσιν της πατρίδος τους βλέπω να περιπατούν εις τους δρόμους γυμνοί και ξυπόλυτοι΄ βλέπω χήρας και ορφανά να ζητούν έλεος δια να παρηγορήσουν την πείναν τους, και με τα δάκρυα εις τα μάτια να περιφέρωνται και να προξενούν εντροπήν εις την **αχάριστον πατρίδα,** δια την οποίαν έχασαν τους άνδρας των, έχασαν τους γονείς των. Εκείνοι, οπού τους γνωρίζουν και ημπορούν να πληροφορήσουν την Κυβέρνησιν, **κρύπτουν την αλήθειαν και φροντίζουν** μόνον να δώσουν **τας ανταμοιβάς εις τους δούλους, και κόλακάς των, εις ανθρώπους αναξίους, εις τους οποίους η πατρίς δεν γνωρίζει κανένα χρέος.** Εις μεν τους καλούς και δυστυχείς αγωνιστάς λέγουν ότι η πατρίς είναι πτωχή, εις **δε τους κόλακάς των** την αποδεικνύουν πλουσίαν. Εάν είναι πτωχή, καθώς και είναι βέβαια, **έπρεπε να είναι πτωχή εις όλους, και όχι μόνον δια εκείνους,** οπού εδοκίμασαν τόσους αγώνας, και ήλθαν εις ελεεινήν κατάστασιν δια την ελευθερίαν της. **Η τοιαύτη αδικία κάμνει σήμερον πολλούς Έλληνας** να αγανακτούν εναντίον της πατρίδος, και **να βλέπουν ο ένας τον άλλον ως εχθρόν χειρότερον από τον Τούρκον.** Εγώ όμως, Υψηλή Αντιβασιλεία, δεν είμαι άδικος, αλλά ως ευαίσθητος εις την δυστυχίαν τόσων αγωνιστών, παρακινούμαι να φανερώσω την αδικίαν προς την κυβέρνησίν μου, την οποίαν μετά Θεόν σέβομαι και τιμώ και αγαπώ, καθώς χρεωστεί να κάμνη κάθε άνθρωπος

αφωσιωμένος εις την πατρίδα του. Αν η πατρίς μας είναι πτωχή, **διατί ημείς μερικοί Έλληνες να παίρνωμεν από χίλιες δραχμές και κάτω τον μήνα, οι δε συνάδελφοί μας να ψωμοζητούν και να περιπατούν γυμνοί και ξυπόλυτοι;** Δια την τιμήν και υπόληψιν και της πατρίδος και του Βασιλέως μου **κρίνω δίκαιον να κόψωμεν ένα μέρος από τον μισθόν μας, δια να δοθή και εις αυτούς τους δυστυχείς.** Εγώ, όταν επληγώθην εις τους Μύλους του Ναυπλίου, έλαβα δώρον από την πατρίδα μου, το οποίον είναι περίπου εκατόν πενήντα δραχμάς τον μήνα΄ τώρα λαμβάνω πολύ περισσότερον μηνιαίον μισθόν, δηλαδή σχεδόν τριακόσιας εβδομήκοντα δραχμάς. Όθεν εγώ πρώτος παρακαλώ την Αντιβασιλείαν **να διατάξη να κοπή αυτός ο μισθός μου όλος,** έως ότου η Κυβέρνησις να λάβη καιρόν να ευθετήση τα πράγματα και να τα θεραπεύση κατά το καλύτερον, και να με δοθούν πάλιν κατά μήνα αι εκατόν πενήντα δραχμαί εκείναι, καθώς εξ αρχής μ' έκρινεν άξιον η πατρίς μου΄ ο δε μισθός μου **ας δοθή εις άλλους δυστυχείς συναγωνιστάς μου**, των οποίων η γύμνωσις και απελπισία, μα την πατρίδα μου και μα τον Βασιλέα μου, **δεν μ' αφήνει να κοιμηθώ ησύχως όλην την νύχτα.** Αν δεν είχα τόσην φαμιλίαν, αν δέν ήμουν ασθενής τον περισσότερον καιρόν, και αν δεν είχα ικανά χρέη, **δεν ήθελα να δώσω και αυτό το ολίγον βάρος εις την πατρίδα μου**. Δεν είναι αμφιβολία, ότι όλοι οι Έλληνες έχουν καλά αισθήματα και μεγάλην αγάπην εις τον Βασιλέα μας΄επιθυμώ όμως να μη υπάρχη κανένας, οπού να νομίζη, ότι έχει δίκαια παράπονα εις την αθωότητά του και εις την καλωσύνην του΄ επιθυμώ να είναι **όλοι ευχαριστημένοι από την πατρίδα και να μη είναι εις άλλους πτωχή η πατρίς και εις άλλους πλουσία** ΄ αλλά να ανταμείψη όλους εκείνους, οπού έπαθαν δια την ελευθερίαν της. Παρακαλώ με το ανήκον σέβας την Αντιβασιλείαν, αφού διατάξη από το παρόν την παύσιν του μισθού μου, να διάταξη να με δίδεται το παλαιόν της πατρίδος σιτηρέσιον.

Εν Αθήναις τη 15 Δεκεμβρίου 1834

Ιωάννης Μακρυγιάννης

(Εκ της εφημερίδος «Εθνική» αρ. 22, 23.12.1834)